

Tranh : Họa sĩ Nguyễn Sơn

HẠ TÀN

Nắng hạ phai rồi, Thu đó sao ?
Hỡi mây, mây xám tự khi nào
Mà thu đen tối, âm u quá
Mai phục trong từng cánh gió chao

Phản bội trong từng bóng lá lay
Mặc chim khan tiếng khóc thương bà
Khóc thương cho những dòng sông bạc
Đã nhuộm đen rồi, đen sắc mây !!!

Ai có nhìn theo dấu hạ tàn
Hắt lòng đau tiếc ánh huy quang
Hắt rụng mắt lệ thương hồn nước
Nhớ những Thu xưa, thuở nắng vàng...

Ơi những mùa Thu rục rờ trời
Hồn thu trinh bạch, sắc hương tươi
Sông thu trăm ngã, trong từng nhánh
Tô điểm giang sơn nét tuyệt vời

Sao có bây giờ, Thu, hỡi Thu !
Hồn thu tắm tối những sương mù
Để lòng sông núi đau từng đoạn
Đau cả lòng ai, khách viễn du...

Ngô Minh Hằng

CHỚM THU

Mới chớm vào Thu đã lạnh rồi
Chao mình trong gió, lá thu rơi
Nắng thu trong suốt, vàng như mật
Chẳng đủ làm Thu sười âm đời
*

Dẫm bóng chim chiều vỗ cánh bay
Đánh rơi tiếng hót xuống rừng cây
Rừng cây có những cành thưa lá
Vươn ngón tay dài đón đóa mây
*

Tôi mờ lòng tôi đón ý thu
Nhưng sao nghe mắt đẫm sương mù
Sao nghe tiếng gió lờ lững quạnh
Sao nắng hanh buồn trên án thư ?
*

Và lạnh. Chao ơi, lạnh thật nhiều
Đồng bào đông thế vẫn cô liêu
Một trăm cái trứng, ai trăn trở
Ai đã thay tâm, đã đổi chiều ?...
*

Ai vội vàng quên thưở ngục tù
Quên ngày oanh liệt chốn quân khu
Quên lời hứa hẹn dâng sông núi
Vuốt mặt, liên hoan với cộng thù !?
*

Viễn xứ, Thu sầu, xót cố hương
Nên Thu không sắc cũng không hương
Chớm thu mà thấy hồn thu chết
Ai có cùng tôi nỗi đoạn trường

Ngô Minh Hằng

CẢM ƠN ĐỜI

Cõi đời này, ai cũng bảo phù du
Nhưng hành xử, lắm người như vĩnh viễn
Ích kỷ, gian hùng, tham sân, quý quyết
Nên đau thương người tạo mãi cho người
*

Lấy đắng cay làm kinh nghiệm cuộc đời
Tôi cố gắng học từng bài cho thuộc
Những bài khó, tôi âm thầm đốt đuốc
Học tới học lui vẫn thấy mình khờ
*

Tôi cảm ơn người vàng đỏ lập lò
Để tôi biết tri ân lòng trung nghĩa
Biết thù kẻ đưa quê vào tử địa
Biết nói lên bất khuất tiếng con người
*

Tôi cảm ơn người nham hiểm từng lời
Để tôi biết thế nào là lương thiện
Biết bắt nạt song hành cùng hiếu chiến
Sẽ giết đi thế giới của an lành
*

Tôi cảm ơn người ganh ghét, tranh giành
Cho tôi hiểu nghĩa bao dung, san sẻ
Để thấy mình rất tầm thường nhỏ bé
Và ngưỡng mộ người độ lượng, tài danh
*

Tôi cảm ơn người đã tạo chiến tranh
Cho tôi học câu nhín nhường, hòa ái
Biết yêu hòa bình, tránh điều tranh cãi
Biết quý những lòng nhẫn nhục, ôn nhu

Tôi cảm ơn người chuyên dụng oán thù
Thích gắp lửa, thích phun người, ngậm máu
Để tôi biết yêu từ bi nhân hậu
Tránh cuồng ngôn vọng ngữ, thói trần gian

*

Tôi cảm ơn người quý quyết mưu toan
Lấy tôn giáo che hành vi gian trá
Khoe lạ Phật Bà, khoe thờ Thánh Giá
Cho tôi tin vào Đạo, chẳng tin người

*

Tôi cảm ơn người nhân nghĩa đầu môi
Nhưng bụng tị hiềm, dao găm, rắn rết
Cho tôi biết nhận ra người chính thiện
Dù họ vụng về, mộc mạc, đơn sơ

*

Từ biết suy tư cho đến bây giờ
Trường đời ấy, tôi chưa hề ngưng học
Nếu như cuộc đời không người hiểm độc
Thì ai biết ai đức độ, nhân từ !!!

*

Và dù cõi đời vốn dĩ phù du
Tôi vẫn cảm ơn thời gian tôi trọ
Cảm ơn vui buồn, đau thương, khốn khó
Đã luyện tôi lớn đủ để làm người

*

Đời còn dạy tôi luôn mỉm môi cười
Cười ngay cả lúc tình người khánh kiệt
Mai tôi đi, thừa đây, lời vĩnh biệt
Gởi dương gian đôi tiếng **CẢM ƠN ĐỜI !!!**

Ngô Minh Hằng
2015

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/ngominhhang.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 7700 TÁC PHẨM